pfer. — 2) *f. आ *eine best. Staude.*

*सिताभिकटभी f. *eine best. Pflanze.* v. l. सितालिकटभी.

सिताभ्र m. 1) *eine weisse Wolke.* — 2) *Kampfer.*

*सिताभ्रक m. *Kampfer.*

*सितामोघा f. *eine weiss blühende Bignonia.*

सिताम्बर 1) Adj. (f. आ) *weiss gekleidet.* — 2) *m. Bez. *bestimmter Gaina-Mönche.* Vgl. श्वेताम्बर.

*सिताम्बुज n. *eine weisse Lotusblüthe.*

*सिताम्भोज n. dass.

*सितार्कक m. *eine weiss blühende Calotropis* Râǵan. 10,29.

*सितार्जक m. *weisses Basilienkraut.*

*सितालक 1) m. *eine weisse Calotropis.* Richtig सितालर्क. — 2) f. °लिका *eine Muschelart, die Wendeltreppe.*

सितालता f. *weisses* Dûrvâ-*Gras* Karaka 1,3.

*सितालर्क m. *eine weisse Calotropis.*

*सितालिकटभी f. *eine Achyranthes.*

*सितावर 1) m. *eine best. Gemüsepflanze.* Auch शितावर geschr. — 2) f. ई *Vernonia anthelminthica* Râǵan. 4,63.

सिताश्व 1) *Adj. *mit Schimmeln fahrend.* — 2) m. *a*) Bein. Arǵuna's. — *b*) *der Mond.*

सितासित 1) Adj. *a*) *weiss und schwarz.* — *b*) *gut und schlimm.* — 2) m. *a*) Du. *die Planeten Venus und Saturn.* — *b*) *Bein. Baladeva's. — 3) f. आ Du. *die* Gañgâ *und* Jamunâ *in* Prajâga Kâçikh. 7,46. 54. 22,69. — 4) n. = प्रयाग 1) Kâçikh. 22,79. 25,35.

सितासितरोग m. *eine best. Krankheit des Auges.*

सिताह्वय m. 1) *der Planet Venus.* — *b*) Name *verschiedener Pflanzen*, = श्वेतरोहित (Râǵan. 8, 15), श्वेतशिग्रु und *eine weiss blühende* Tulasî (Râǵan. 10,155).

सिति Adj. schlechte Schreibart für शिति 1) *weiss. — 2) *schwarz.*

सितिमन् m. *Weisse* Spr. 7804.

सितिमारक s. सितमारक.

सितिवासस् m. Bein. Balarâma's Çiç. 1,6. Richtig शिति°.

सिती Adv. mit कर् *weiss —, licht machen* Naish. 8,79.

सितीवार *eine best. Pflanze* Kauç. 39,6. Vgl. शितिवार.

*सितेक्षु m. *eine Art Zuckerrohr.*

सितेतर 1) Adj. *a*) *schwarz, dunkelfarbig, blau* Çiç. 16,46. AK. 2,5,24. — *b*) *weiss und schwarz.* — 2) *m. *a*) *Dolichos uniflorus* Râǵan. 16,64. — *b*) *eine dunkle Reisart* Râǵan. 16,13.

*सितेतरगति m. *Feuer.*

सितेतरसरोज n. *eine blaue Lotusblüthe.*

*सितैरण्ड m. *weisser Ricinus* Râǵan. 8,56.

सितोत्पल n. *eine weisse Lotusblüthe.*

सितोदक Kâraṇḍ. 50,3 fehlerhaft für शीतोदक.

*सितोदर m. Bein. Kubera's.

*सितोद्भव n. *weisser Sandel.*

सितोपल 1) *m. *a*) *Kreide.* — *b*) *Bergkrystall* Râǵan. 13,202. — 2) f. आ *Zucker* Spr. 7631. Metrisch auch सितोपल.

1. सिद्ध Adj. s. u. 1. सिध्.

2. सिद्ध 1) s. u. 2. सिध्. — 2) m. *a*) *Seher, Wahrsager, Zauberer* 327,31. — *b*) *ein Vollendeter, Glückseliger*, Bez. einer Klasse von Halbgöttern (wie Kapila, Vjâsa, Vasishṭha, Viçvâmitra, Bharadvâǵa), denen übernatürliche Kräfte, insbes. das Fliegen durch den Luftraum, beigeschrieben werden. — *c*) bei den Gaina Bez. *eines* Gina. — *d*) Bez. *der Zahl vierundzwanzig.* — *e*) *der 24ste astrol.* Joga J. A. O. S. 6,236. — *f*) **eine Art Stechapfel.* — *g*) *= गुड. — *h*) N. pr. α) Pl. eines Volkes. — β) eines Devagandharva. — γ) eines Râǵarshi, eines Fürsten und anderer Personen. — 3) f. आ *a*) f. zu 2) *b*). — *b*) **eine best. Heilpflanze*, = ऋद्धि. — *c*) N. pr. einer Joginî. — 4) n. *a*) *Zaubermacht, übernatürliche Kraft.* — *b*) **Kochsalz.* — *c*) सिद्धं पुरम् ungenau für सिद्धपुरम् und सिद्धं नारायणक्षेत्रम् für नारायणस्य सिद्धक्षेत्रम्.

3.*सिद्ध n. H. an. 3,6 fehlerhaft für मिद्ध; vgl. Zach. Beitr. 66. 85.

सिद्धक 1) m. *ein best. Baum.* Nach den Lexicographen *Vitex Negundo* und *Vatica robusta* Râǵan. 4,153. 9,82. — 2) (wohl n.) *ein best. Metrum.*

सिद्धकज्जल n. *Zauberkraft besitzender Lampenruss.*

*सिद्धकल्प (!) m. *eine best. Weltperiode* (buddh.).

सिद्धकाम Adj. *dessen Wünsche in Erfüllung gegangen sind.*

सिद्धकामेश्वरी f. *eine der fünf Formen der* Kâmâkhjâ.

सिद्धकार्य Adj. *der seinen Zweck erreicht hat.*

सिद्धकेरल N. pr. einer Oertlichkeit.

सिद्धक्षेत्र n. *ein von* Siddha's *bewohntes Gebiet, ein Land der Glückseligen.* Auch N. pr. bestimmter *heiliger Gebiete.* °पर्वत m. *ein daselbst gelegener Berg.*

सिद्धखण्ड 1) *m. *eine Art Zucker* Râǵan. 14, 109. — 2) Titel eines *Abschnitts* im Rasaratnâkara.

*सिद्धगङ्गा f. Bein. der Mandâkinî. Vgl. R. 2,95,9.

*सिद्धगति f. gaṇa देवपथादि.

सिद्धगुरु m. N. pr. eines Autors.

सिद्धग्रह m. *ein best. Tobsucht erzeugender Dämon.*

सिद्धजन° m. *die Glückseligen.*

*सिद्धजल n. *saurer Reisschleim.*

सिद्धतापस 1) m. *ein mit übernatürlichem Wissen und Vermögen ausgestatteter Büsser.* — 2) f. ई f. zu 1).

सिद्धत्व n. 1) *richtiges Auskommen, das Sichergeben, Sichherausstellen in genügender Weise.* — 2) *das Bewiesensein.* — 3) *das Bekanntsein.* — 4) *Vollkommenheit, ein vollkommener Zustand.* — 5) *die Stellung eines* Siddha, *eines Glückseligen.*

सिद्धदर्शन n. *das Schauen der Glückseligen* (Obj.).

*सिद्धदेव m. Bein. Çiva's.

सिद्धद्रव्य n. *ein mit Zauberkraft versehener Gegenstand.*

*सिद्धधातु n. *Quecksilber.*

सिद्धधामन् n. *die Stätte der Glückseligen.* Vgl. सिद्धनेत्र.

सिद्धनर m. *Zauberer, Wahrsager* Ind. St. 15,357.

सिद्धनागार्जुन 1) m. N. pr. eines Autors Gaṇar. 453,11. — 2) n. Titel eines Werkes über *Zauberei* Verz. d. B. H. 2,317,4.

सिद्धनागार्जुनतन्त्र n. (Opp. Cat. 1) und °र्जुनीय n. Titel von Werken.

सिद्धनाथ m. N. pr. eines Mannes.

*सिद्धपति m. Bein. Mudgaragomin's.

सिद्धपथ m. *die Bahn der Glückseligen*, so v. a. *der Luftraum.*

सिद्धपद् n. N. pr. einer Oertlichkeit.

सिद्धपात्र m. N. pr. 1) eines Wesens im Gefolge Skanda's. — 2) eines Devaputra.

सिद्धपाद् m. N. pr. eines Joga-Lehrers.

सिद्धपीठ m. *die Stätte der Glückseligen.*

सिद्धपुत्र n. *der Sohn eines Glückseligen* Hem. Par. 2,39. 40. 46. 59. 56.

सिद्धपुर n. *die Stadt der Glückseligen*, N. pr. einer irrthümlich in den äussersten Norden verlegten mythischen Stadt Ârjabh. 4,13. Auch °पुरी Sûrjas. 12,40.

सिद्धपुरुष m. *Zauberer, Wahrsager* Ind. St. 15,358.

*सिद्धपुष्प m. *Nerium odorum.*

*सिद्धप्रयोजन 1) m. *weisser Senf* Râǵan. 16,80. — 2) f. आ *Lepidium sativum, Kresse.*

सिद्धप्राणेश्वर m. *eine best. Mixtur* Râsendrak. 82.

सिद्धबुद्ध m. N. pr. eines Lehrers.

सिद्धभूमि f. *Zauberland.*